

[Justitsministeren]

I henhold til straffelovens § 35 kan der, når det anses for formålstjentligt, gives indsatte tilladelse til udgang med henblik på deltagelse i undervisning eller beskæftigelse. Denne bestemmelse omfatter typisk de længerevarende fravær, hvor der er tale om deltagelse i kurser og anden undervisning eller deltagelse i arbejde på arbejdspladser uden for anstalten. Disse udgange gives enten som udstationering, hvor overnatning finder sted uden for anstalten, eller som frigang, hvor vedkommende har ophold i anstalten om natten.

De mere kortvarige udgange har hjemmel i straffelovens § 36, hvorefter der kan gives indsatte udgangstilladelse for et kortere tidsrum, når særlige omstændigheder taler derfor. Denne bestemmelse omfatter bl. a. de såkaldte »forsorgsudgange«. Det drejer sig f. eks. om udgang i forbindelse med nærtstående personers sygdom eller dødsfald, indgåelse af ægteskab, varetagelse af særlige personlige interesser eller fremskaffelse af ophold og arbejde ved løsladelsen.

Efter § 36 kan udgangstilladelse endvidere meddeles til indsatte, der udstår længerevarende fængselsstraf, når det må anses for formålstjentligt med henblik på den pågældendes behandling, herunder forberedelse af løsladelsen. Denne bestemmelse omfatter de såkaldte weekendudgange, hvor indsatte efter en vis tid kan få tilladelse til udgang hver 3. uge for at besøge sin familie eller pårørende.

Det er i alle tilfælde en betingelse for udgangstilladelse, at fare for misbrug ikke antages at foreligge.

I det cirkulære af 10. juni 1976, der nærmere regulerer dette område, er det foreskrevet, at der i visse sager skal udvises en ganske særlig forsigtighed ved vurderingen af, om fare for misbrug kan antages at foreligge, ligesom der er givet særlige regler for høring af politiet, forinden der træffes afgørelse om udgangstilladelse.

Foreligger der grundlag for at give tilladelse til udgang, men skønnes det uforsvarligt at lade denne foregå uden ledsagelse, kan der træffes bestemmelse om, at den indsatte skal ledsages under udgangen.

Ifølge den vejledning for udgangsledsagere, som er udsendt af direktoratet for kriminalforsorgen den 26. juni 1977, skal ledsageren holde tilsyn med den indsatte, således at han hele tiden kan konstatere, hvor den ind-

satte befinder sig, og hvad han foretager sig. Ledsageren bestemmer, hvor den indsatte må færdes. Visse lokaliteter såsom værtshuse og barer må dog under ingen omstændigheder besøges.

Med hensyn til den konkrete sag, der nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, kan oplyses, at det drejer sig om en indsat, som er idømt en fællesstraf af fængsel i 1 år og 8 måneder for tre tilfælde af vold mod sagesløs samt trussel om vold.

Dommen blev afsagt den 7. maj 1981 ved østre landsret, efter at den pågældende havde siddet varetægtsfængslet siden den 21. november 1980. På det tidspunkt, hvor udgangen fandt sted, havde den indsatte således afsonet lidt over en tredjedel af straffen. Hans normale prøveløsladestidspunkt vil falde lige før jul i år.

Den indsatte var ikke berettiget til almindelig udgang, men anstalten har oplyst, at man den 16. juni 1981 traf bestemmelse om at give den indsatte en enkeltstående ekstrordinær udgang den 25. juni, dels under hensyn til at den indsatte havde store personlige problemer, dels under hensyn til, at han var ved at miste sin lejlighed. Det blev samtidig bestemt, at den pågældende i forbindelse med udgangen fik tilladelse til en mindre bytur sammen med ledsageren, navnlig med henblik på at tilvejebringe et rimeligt grundlag for en vurdering af spørgsmålet om tilladelse til egentlig udgang.

Det er oplyst, at de personlige problemer var dokumenteret over for anstalten, men at det ikke havde været muligt at kontakte hustruen med henblik på at aftale tid for besøget.

Den indsatte, som af anstalten ikke betragtes som farlig, blev anholdt nær bopælen den 27. juni 1981.

Med henblik på at skaffe klarhed over, om der fra anstaltens side er udøvet et rimeligt skøn i forbindelse med udgangstilladelsen, har direktoratet for kriminalforsorgen udbedt sig en redegørelse fra anstalten, dels om årsagen til at man ikke havde siket sig, at hustruen var hjemme, dels om baggrunden for, at man har fundet det forsvarligt og hensigtsmæssigt at tilade en »bytur« og specielt, om det har været rimeligt at lade udgangen omfatte et besøg i Tivoli.